

Mašina

Divokej Bill

Jo, na začátku, to byla pohoda, taková procházka růžový zahrady
,
něco osud, něco náhoda, mládí a skvělý nápady
a to se potom lehce dovádí, jsi jako ve snu, budit se nechce,
když ti nebe padá do klína, všechno začíná.

Potom přišla sprcha všedního života, že je to mrcha a chybí jis
tota,
že se tu pláče a praskaj kosti a že to hraničí s posedlostí,
měl kytáru jako struhadlo, hrál na ní co ho napadlo,
celej svůj život zahalil dýmem a jak to dopadlo, všichni dobře
víme.

hulil, tak se zbláznil tvrdil, že mu to nic nedělá
hulil, tak se zbláznil
hulil, až se zbláznil tvrdil, že mu to nic nedělá
hulil, až se zbláznil
je to jen lebeda hovoří k vám lékař

R: Lidská hlava, to je mašina, tam všechno končí,
všechno začíná, voči, těma se koukej, svět se točí a bude to
OK !

Jenomže potom přišla nicota, přemejšlel marně nad smyslem život
a
a ty návaly z něj dělaly trosku, jak mu vrtaly díru do mozku,
potom přišla nicota, marně přemejšlel nad smyslem života
a ty návaly z něj dělaly trosku, jak mu vrtaly díru do mozku.

R:

Potom ztratil vědomí a necejtil vůbec nic,
ho netrápilo svědomí a nebylo co říct,
ta chvíle byla nádherná, nebe do černa a měsíc, můj kumpán, sví
tí.

Všude cinkaj flašky, který už jsi vypil,
měl by si se zvednout, aby ses neutopil,
abys nás nepotopil, nebo už blázníš.

R:

Potom ztratil vědomí a necejtil vůbec nic, ho netrápilo svědomí
a nebylo co říct, ta chvíle byla nádherná, nebe do černa a měsí
c,
můj kumpán , svítí na domy, jako lucerna a nocí voní parafín,
už mi není pomoci a já tam stál v neglizé, pánbůh si mě prohlíží
el a plakal.